Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1798/2003

(2003. gada 7. oktobris)

par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļu jomā un Regulas (EEK) Nr. 218/92 atcelšanu

(OV L 264, 15.10.2003, lpp. 1)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Nařízení Rady (ES) č. 885/2004 ze dne 26. dubna 2004	L 168	1	1.5.2004
►**M2**	Padomes Regula (EK) Nr. 1791/2006 (2006. gada 20. novembrī)	L 363	1	20.12.2006

▼B

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1798/2003

(2003. gada 7. oktobris)

par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļu jomā un Regulas (EEK) Nr. 218/92 atcelšanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 93. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā:

(1) Nodokļu nemaksāšana un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, kas notiek vairāk nekā vienā dalībvalstī, rada zaudējumus budžetā un pārkāpj taisnīgas nodokļu uzlikšanas principu, kā arī var izraisīt kapitāla plūsmu un konkurences apstākļu traucējumus. Tādēļ tie ietekmē iekšējā tirgus darbību.

(2) Lai apkarotu izvairīšanos no pievienotās vērtības nodokļa (PVN) maksāšanas, vajadzīga katras dalībvalsts to iestāžu cieša sadarbība, kas ir atbildīgas par noteikumu piemērošanu šajā jomā.

(3) Tādēļ nodokļu saskaņošanas pasākumiem, kas veikti, lai pilnībā izveidotu iekšējo tirgu, jāietver kopējas sistēmas izveide apmaiņai ar informāciju starp dalībvalstīm, kur dalībvalstu administratīvās iestādes sniegtu savstarpēju palīdzību un sadarbotos ar Komisiju, lai nodrošinātu pareizu PVN piemērošanu preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai, preču iegādei Kopienas iekšienē un preču importam.

(4) Lai PVN sistēma varētu pareizi darboties, PVN kontroles nolūkos vajadzīga dažādu datu elektroniska uzglabāšana un nosūtīšana.

(5) Skaidri jādefinē nosacījumi par katras dalībvalsts elektroniski uzglabātu datu apmaiņu un dalībvalstu tiešu piekļuvi šiem datiem. Uzņēmējiem jābūt piekļuvei atsevišķiem datiem, ja tas vajadzīgs viņu pienākumu izpildei.

(6) Par nereģistrēto pakalpojumu sniedzēju saistību izpildi pirmām kārtām atbild patēriņa dalībvalsts. Tālab, lai elektroniski sniegtiem pakalpojumiem piemērotu pagaidu īpašo režīmu, kas noteikts 26.c pantā Sestajā Padomes 1977. gada 17. maija Direktīvā 77/388/EEK par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem — pievienotās vērtības nodokļa kopējā sistēma: vienota aprēķinu bāze ([4]), ir jāparedz noteikumi par informācijas sniegšanu un naudas pārskaitīšanu no identifikācijas dalībvalsts uz patēriņa dalībvalsti.

(7) Ar Padomes 1992. gada 27. janvāra Regulu (EEK) Nr. 218/92 par administratīvu sadarbību netiešo nodokļu jomā (PVN) ([5]) šajā

([1]) OV C 270 E, 25.9.2001., 87. lpp.
([2]) OV C 284 E, 21.11.2002., 121. lpp. un 191. lpp.
([3]) OV C 80, 3.4.2002., 76. lpp.
([4]) OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2002/92/EK (OV L 331, 7.12.2002., 27. lpp.).
([5]) OV L 24, 1.2.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 792/2002 (OV L 128, 15.5.2002., 1. lpp.).

▼B

sakarā noteica ciešas sadarbības sistēmu starp administratīvajām iestādēm, kā arī starp šīm iestādēm un Komisiju.

(8) Regula (EEK) Nr. 218/92 papildina Padomes 1977. gada 19. decembra Direktīvu 77/799/EEK par dalībvalstu kompetento iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo un netiešo nodokļu jomā ([1]).

(9) Šie divi juridiskie akti ir izrādījušies efektīvi, taču tie vairs neatbilst jaunajām prasībām attiecībā uz administratīvo sadarbību, kas izveidojusies saistībā ar arvien ciešāku tautsaimniecību integrāciju iekšējā tirgū.

(10) Turklāt divi atsevišķi akti par sadarbību PVN jomā kavējuši nodokļu administrāciju sekmīgu sadarbību.

(11) Visu attiecīgo pušu tiesības un pienākumi pašreiz nav skaidri noteikti. Tādēļ vajadzīgi skaidrāki un saistoši noteikumi, kas reglamentē dalībvalstu sadarbību.

(12) Nav pietiekami tiešas saziņas starp vietējiem vai valsts krāpšanas apkarošanas birojiem, kur noteikti būtu saziņa starp centrālajiem koordinācijas birojiem. Tas rada neefektivitāti, nepietiekamu administratīvās sadarbības pasākumu izmantošanu un novēlotu saziņu. Tādēļ jāparedz tiešākas saziņas izveide starp dienestiem, lai sadarbība kļūtu efektīvāka un ātrāka.

(13) sadarbība arī nav pietiekami intensīva, jo, izņemot PVN informācijas apmaiņas sistēmu (VIES), nenotiek pietiekami automātiska vai spontāna informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm. Informācijas apmaiņa starp attiecīgajām administratīvajām iestādēm, kā arī starp šīm iestādēm un Komisiju jāpadara intensīvāka un ātrāka, lai varētu efektīvāk apkarot krāpšanu.

(14) Tādēļ jāapvieno un jānostiprina Regulas (EEK) Nr. 218/92 un Direktīvas 77/799/EEK noteikumi par administratīvo sadarbību PVN jomā. Skaidrības labad tas jādara ar vienu jaunu aktu, kas aizstāj Regulu (EEK) Nr. 218/92.

(15) Šī regula nedrīkst ietekmēt citus Kopienas pasākumus, kas palīdz apkarot krāpšanos ar PVN maksāšanu.

(16) Šajā regulā jāapsver atsevišķu to tiesību un pienākumu ierobežošana, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvā 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ([2]), lai aizsargātu intereses, kuras noteiktas minētās direktīvas 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā.

(17) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, kas nosaka procedūras Komisijai uzticēto izpildes pilnvaru īstenošanai ([3]).

(18) Šī regula respektē pamattiesības un ievēro principus, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

([1]) OV L 336, 27.12.1977., 15. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.
([2]) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.
([3]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

1. Šī regula paredz nosacījumus, ar kuriem dalībvalstu administratīvās iestādes, kas atbild par PVN likumu piemērošanu preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai, preču iegādei Kopienas iekšienē un preču importam, sadarbojas savā starpā un ar Komisiju, lai panāktu šo likumu ievērošanu.

Tālab šī regula paredz noteikumus un procedūras, lai dalībvalstu kompetentās iestādes varētu sadarboties un apmainīties ar informāciju, kas tām varētu palīdzēt pareizi aprēķināt PVN.

Šī regula paredz arī noteikumus un procedūras attiecībā uz elektronisku konkrētas informācijas apmaiņu, jo īpaši par PVN darījumiem Kopienas iekšienē.

Direktīvas 2002/38/EK ([1]) 4. pantā noteiktajam laika posmam tā paredz arī noteikumus un procedūras attiecībā uz elektronisku pievienotās vērtības nodokļa informācijas apmaiņu par elektroniski sniegtiem pakalpojumiem saskaņā ar īpašo režīmu, kas noteikts Direktīvas 77/388/EEK 26.c pantā, un arī attiecībā uz turpmāku informācijas apmaiņu un, ciktāl tas attiecas uz pakalpojumiem saskaņā ar minēto īpašo režīmu, attiecībā uz naudas pārskaitīšanu starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

2. Šī regula neietekmē to, kā dalībvalstīs piemēro noteikumus par savstarpēju palīdzību kriminālietās.

2. pants

Šajā regulā:

1) "dalībvalsts kompetentā iestāde" ir:

— Beļģijā:

Le ministre des finances

De Minister van financiën,

▼M2

— Bulgārijā:

Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите,

▼M1

— Čehijas Republikā

Ministerstvo financí,

▼B

— Dānijā:

Skatteministeren,

— Vācijā:

Bundesministerium der Finanzen,

▼M1

— Igaunijā:

Maksuamet,

▼B

— Grieķijā:

([1]) OV L 128, 15.5.2002., 41. lpp.

▼B

Υπουργείο Οικονομάς και Οικονομικων,

— Spānijā:

El Secretario de Estado de Hacienda,

— Francijā:

le ministre de l'économie, des finances et de l'industrie,

— Īrijā:

The Revenue Commissioners,

— Itālijā:

il Capo del Dipartimento delle Politiche Fiscali,

▼M1

— Kiprā:

Υπουργός Οικονομικών ή εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος του,

— Latvijā:

Valsts ieņēmumu dienests,

— Lietuvā:

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Finansų ministerijos,

▼B

— Luksemburgā:

L'Administration de l'Enregistrement et des Domaines,

▼M1

— Ungārijā:

Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Kapcsolattartó Irodája,

— Maltā:

Dipartiment tat-Taxxa fuq il-Valur Miżjud fil-Ministeru tal-Finanzi u Affarijiet Ekonomiċi,

▼B

— Nīderlandē:

De minister van Financiën,

— Austrijā:

Bundesminister für Finanzen,

▼M1

— Polijā:

Minister Finansów,

▼B

— Portugālē:

O Ministro das Finanças,

▼M2

— Rumānijā:

Agenția Națională de Administrare Fiscală,

▼M1

— Slovēnijā:

Ministrstvo za finance,

— Slovākijā:

Ministerstvo financií

▼B

— Somijā:

Valtiovarainministeriö

Finansministeriet,

— Zviedrijā:

Chefen för Finansdepartementet,

— Apvienotajā Karalistē:

The Commissioners of Customs and Excise;

2) “centrālais koordinācijas birojs” ir birojs, kuram saskaņā ar 3. panta 2. punktu uzticēta galvenā atbildība par saziņu ar citām dalībvalstīm administratīvās sadarbības jomā;

3) “koordinācijas departaments” ir jebkurš birojs ar īpašu teritoriālo kompetenci vai specializētu darbības atbildību, kurš nav centrālais koordinācijas birojs un kuru kompetentā iestāde izraudzījusies saskaņā ar 3. panta 3. punktu, lai, pamatojoties uz šo regulu, veiktu tiešu informācijas apmaiņu;

4) “kompetentais ierēdnis” ir jebkurš ierēdnis, kas, pamatojoties uz šo regulu, var veikt tiešu informācijas apmaiņu un kas ir šim mērķim pilnvarots saskaņā ar 3. panta 4. punktu;

5) “pieprasījuma iesniedzēja iestāde” ir dalībvalsts centrālais koordinācijas birojs, koordinācijas departaments vai jebkurš kompetentais ierēdnis, kas iesniedz palīdzības pieprasījumu kompetentās iestādes vārdā;

6) “pieprasījuma saņēmēja iestāde” ir dalībvalsts centrālais koordinācijas birojs, koordinācijas departaments vai jebkurš kompetentais ierēdnis, kas saņem palīdzības pieprasījumu kompetentās iestādes vārdā;

7) “darījumi Kopienas iekšienē” ir preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana Kopienas iekšienē;

8) “preču piegāde Kopienas iekšienē” ir jebkāda preču piegāde, kas jādeklarē apkopojošā paziņojumā, kurš noteikts Direktīvas 77/388/EEK 22. panta 6. punkta b) apakšpunktā;

9) “pakalpojumu sniegšana Kopienas iekšienē” ir jebkāda pakalpojumu sniegšana, uz ko attiecas Direktīvas 77/388/EEK 28.b panta C, D, E un F daļa;

10) “preču iegāde Kopienas iekšienē” nozīmē iegūt tiesības rīkoties kā kustama materiālā īpašuma īpašniekam saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 28.a panta 3. punktu;

11) “PVN reģistrācijas numurs” ir numurs, kas noteikts Direktīvas 77/388/EEK 22. panta 1. punkta c), d) un e) apakšpunktā;

12) “administratīvā procedūra” ir visas kontroles, pārbaudes un citi pasākumi, ko dalībvalstis ir veikušas, pildot savus pienākumus, lai nodrošinātu tiesību aktu pareizu piemērošanu PVN jomā;

13) “automātiska apmaiņa” ir iepriekš noteiktas informācijas sistemātiska paziņošana citai dalībvalstij bez iepriekšēja pieprasījuma ar iepriekš noteiktiem regulāriem intervāliem;

14) “strukturēta automātiska apmaiņa” ir iepriekš noteiktas informācijas sistemātiska paziņošana citai dalībvalstij bez iepriekšēja pieprasījuma tad, kad šī informācija kļūst pieejama;

15) “spontāna apmaiņa” ir neregulāra informācijas paziņošana citai dalībvalstij bez iepriekšēja pieprasījuma;

16) “persona” ir:

a) fiziska persona;

▼B

b) juridiska persona; vai,

c) ja tāda iespēja paredzēta spēkā esošajos tiesību aktos — personu apvienība, kas atzīta par tiesīgu veikt juridiskas darbības, bet kam trūkst juridiskas personas tiesiskā statusa;

17) "nodrošināt piekļuvi" nozīmē atļaut piekļūt attiecīgajai elektroniskajai datu bāzei un elektroniski iegūt datus;

18) "elektroniski" nozīmē izmantojot datu elektroniskās apstrādes (ieskaitot datu saspiešanu) un uzglabāšanas iekārtas, izmantojot vadus, radio raidīšanu, optiskās tehnoloģijas vai citus elektromagnētiskus līdzekļus;

19) "CCN/CSI tīkls" ir kopējā platforma, kas balstīta uz kopējo sakaru tīklu (CCN) un kopējo sistēmas saskarni (CSI), kuru Kopiena izveidojusi, lai nodrošinātu visas informācijas elektronisku nosūtīšanu starp kompetentām muitas un nodokļu iestādēm.

3. pants

1. Šīs regulas 2. panta 1. punktā minētās kompetentās iestādes ir tās iestādes, kuru vārdā šo regulu piemēro vai nu tieši, vai arī ar delegācijas starpniecību.

2. Katra dalībvalsts izraugās vienu centrālo koordinācijas biroju, kuram uztic galveno atbildību par saziņu ar citām dalībvalstīm administratīvās sadarbības jomā. Par to tā informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

3. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde var izraudzīties koordinācijas departamentus. Centrālais koordinācijas birojs ir atbildīgs par šo departamentu saraksta atjaunināšanu un nosūtīšanu attiecīgo pārējo dalībvalstu centrālajiem koordinācijas birojiem.

4. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar tās noteiktajiem nosacījumiem turklāt var izraudzīties kompetentus ierēdņus, kuri, pamatojoties uz šo regulu, var tieši veikt informācijas apmaiņu. To darot, tā šādu izraudzīšanos var ierobežot. Centrālais koordinācijas birojs ir atbildīgs par šo ierēdņu saraksta atjaunināšanu un nosūtīšanu attiecīgo pārējo dalībvalstu centrālajiem koordinācijas birojiem.

5. Ierēdņus, kuri veic informācijas apmaiņu saskaņā ar 11. un 13. pantu, jebkurā gadījumā šim nolūkam uzskata par kompetentiem ierēdņiem saskaņā ar kompetento iestāžu noteiktajiem nosacījumiem.

6. Ja koordinācijas departaments vai kompetentais ierēdnis nosūta vai saņem pieprasījumu vai atbildi uz palīdzības pieprasījumu, tas informē savas dalībvalsts centrālo koordinācijas biroju saskaņā ar šī biroja noteiktajiem nosacījumiem.

7. Ja koordinācijas departaments vai kompetentais ierēdnis saņem palīdzības pieprasījumu, kas prasa veikt pasākumus ārpus tā teritoriālās vai darbības zonas, tas šādu pieprasījumu nekavējoties nosūta savas dalībvalsts centrālajam koordinācijas birojam un par to informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi. Šādā gadījumā 8. pantā noteiktais laika posms sākas nākamajā dienā pēc palīdzības pieprasījuma nosūtīšanas centrālajam koordinācijas birojam.

4. pants

1. Pienākums sniegt šajā regulā noteikto palīdzību neattiecas uz tādas informācijas vai dokumentu sniegšanu, ko 1. pantā minētās administratīvās iestādes ieguvušas ar tiesu iestādes atļauju vai pēc tiesu iestādes pieprasījuma.

2. Tomēr, ja kompetentā iestāde saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pilnvarota paziņot 1. punktā minēto informāciju, to var paziņot kā daļu

▼B

no šajā regulā noteiktās administratīvās sadarbības. Jebkurai šādai paziņošanai jāsaņem iepriekšēja tiesu iestādes atļauja, ja šādas atļaujas nepieciešamību paredz valsts tiesību akti.

II NODAĻA

INFORMĀCIJAS APMAIŅA PĒC PIEPRASĪJUMA

1. iedaļa

Informācijas un administratīvo procedūru pieprasīšana

5. pants

1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde 1. pantā minēto informāciju, ieskaitot jebkādu informāciju, kas attiecas uz kādu konkrētu gadījumu vai vairākiem konkrētiem gadījumiem, paziņo pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes pieprasījuma.

2. Lai nosūtītu šā panta 1. punktā minēto informāciju, pieprasījuma saņēmēja iestāde noorganizē jebkādu administratīvo procedūru veikšanu, kas vajadzīgas šādas informācijas iegūšanai.

3. Šā panta 1. punktā minētajā pieprasījumā var būt pamatots īpašas administratīvās procedūras pieprasījums. Ja dalībvalsts uzskata, ka administratīvā procedūra nav vajadzīga, tā nekavējoties paziņo pieprasījuma iesniedzējai iestādei attiecīgos iemeslus.

4. Lai iegūtu vajadzīgo informāciju vai lai veiktu pieprasīto administratīvo procedūru, pieprasījuma saņēmēja iestāde vai administratīvā iestāde, pie kuras tā vēršas, darbojas tā, it kā tā rīkotos pati savā vārdā vai pēc citas iestādes pieprasījuma savā valstī.

6. pants

Informācijas un administratīvo procedūru pieprasījumus saskaņā ar 5. pantu pēc iespējas sūta, izmantojot standarta veidlapu, kas apstiprināta saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto procedūru.

7. pants

1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes pieprasījuma tai paziņo visu atbilstošo informāciju, ko tā iegūst vai kas ir tās rīcībā, kā arī administratīvu procedūru rezultātus ziņojumu, pārskatu un citu dokumentu veidā, vai arī šo dokumentu apstiprinātus norakstus vai izvilkumus no tiem.

2. Oriģināldokumentus iesniedz tikai tad, ja tas nav pretrunā ar tajā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, kurā atrodas pieprasījuma saņēmēja iestāde.

2. iedaļa

Termiņš informācijas sniegšanai

8. pants

Pieprasījuma saņēmēja iestāde sniedz 5. un 7. pantā noteikto informāciju cik vien ātri iespējams un ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc pieprasījuma saņemšanas dienas.

Tomēr, ja pieprasījuma saņēmējas iestādes rīcībā šāda informācija jau ir, termiņu samazina līdz ne ilgāk kā vienam mēnesim.

▼B

9. pants

Atsevišķos īpašos gadījumos pieprasījuma iesniedzēja iestāde un pieprasījuma saņēmēja iestāde var vienoties par termiņiem, kas atšķiras no 8. pantā noteiktajiem.

10. pants

Ja pieprasījuma saņēmēja iestāde uz pieprasījumu nevar atbildēt līdz termiņa beigām, tā par to rakstiski informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi un norāda iemeslus un laiku, kad tā iespējams varētu sniegt atbildi.

3. iedaļa

Atrašanās administratīvajos birojos un līdzdalība administratīvajās procedūrās

11. pants

1. Saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas iestādes un pieprasījuma saņēmējas iestādes vienošanos un, ievērojot pieprasījuma saņēmējas iestādes noteikto kārtību, pieprasījuma iesniedzējas iestādes pilnvaroti ierēdņi nolūkā veikt 1. pantā minētās informācijas apmaiņu var atrasties birojos, kur tās dalībvalsts administratīvās iestādes, kurā atrodas pieprasījuma saņēmēja iestāde, veic savus pienākumus. Ja pieprasītā informācija ir dokumentos, kuriem pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņiem nav piekļuves, pieprasījuma iesniedzējas iestādes ierēdņiem nosūta to dokumentu kopijas, kuros ir pieprasītā informācija.

2. Saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas iestādes un pieprasījuma saņēmējas iestādes vienošanos un, ievērojot pieprasījuma saņēmējas iestādes noteikto kārtību, pieprasījuma iesniedzējas iestādes pilnvaroti ierēdņi nolūkā veikt 1. pantā minētās informācijas apmaiņu var piedalīties administratīvās procedūrās. Administratīvās procedūras veic tikai pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņi. Pieprasījuma iesniedzējas iestādes ierēdņi neīsteno pilnvaras, kuras ir uzticētas pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņiem. Tomēr ar pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņu starpniecību un vienīgi nolūkā veikt administratīvu procedūru viņiem var būt pieejamas tās pašas telpas un tie paši dokumenti, kuri ir pieejami pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņiem.

3. Pieprasījuma iesniedzējas iestādes ierēdņiem, kas atrodas citā dalībvalstī, saskaņā ar 1. un 2. punktu vienmēr jāvar uzrādīt rakstisks pilnvarojums, kurš apliecina to identitāti un oficiālo statusu.

4. iedaļa

Vienlaicīgas pārbaudes

12. pants

Lai veiktu 1. pantā minētās informācijas apmaiņu, divas vai vairākas dalībvalstis var vienoties savā teritorijā veikt vienlaicīgas vienas vai vairāku tādu ar nodokli apliekamu personu nodokļu situācijas pārbaudes, kas ir vispārējās vai papildu interesēs, vienmēr, kad šādas pārbaudes varētu būt efektīvākas nekā tikai vienas dalībvalsts veiktas pārbaudes.

▼B

13. pants

1. Dalībvalsts neatkarīgi identificē ar nodokli apliekamās personas, kuras tā paredzējusi ieteikt vienlaicīgas pārbaudes veikšanai. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo attiecīgo pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm par gadījumiem, par kuriem ierosināts veikt vienlaicīgu pārbaudi. Tā savu izvēli pēc iespējas pamato, sniedzot informāciju, kas tai likusi pieņemt šādu lēmumu. Tā norāda laika posmu, kurā šādas pārbaudes jāveic.

2. Attiecīgās dalībvalstis tad nolemj, vai tās vēlas piedalīties vienlaicīgajās pārbaudēs. Saņemot priekšlikumu par vienlaicīgu pārbaudi, dalībvalsts kompetentā iestāde sadarbības iestādei apstiprina savu piekrišanu vai paziņo pamatotu atteikumu.

3. Katra attiecīgo dalībvalstu kompetentā iestāde ieceļ pārstāvi, kas ir atbildīgs par pārbaudes operācijas uzraudzību un koordinēšanu.

III NODAĻA

ADMINISTRATĪVA PAZIŅOJUMA PIEPRASĪJUMS

14. pants

Pieprasījuma saņēmēja iestāde pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes pieprasījuma un saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē līdzīgu tiesību aktu paziņošanu dalībvalstī, kur tā atrodas, informē visu to tiesību aktu un lēmumu adresātus, kurus izdevušas administratīvas iestādes un kuri attiecas uz tiesību aktu PVN jomā piemērošanu tās dalībvalsts teritorijā, kur atrodas pieprasījuma iesniedzēja iestāde.

15. pants

Paziņojuma pieprasījumos, kur minēts paziņojamā akta vai lēmuma priekšmets, norāda vārdu, adresi un citu adresāta identificēšanai būtisku informāciju.

16. pants

Pieprasījuma saņēmēja iestāde nekavējoties informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par atbildi uz paziņojuma pieprasījumu, un jo īpaši paziņo par lēmuma vai tiesību akta paziņošanas dienu adresātam.

IV NODAĻA

INFORMĀCIJAS APMAIŅA BEZ IEPRIEKŠĒJA PIEPRASĪJUMA

17. pants

Neskarot V un VI nodaļas noteikumus, katras dalībvalsts kompetentā iestāde, veicot automātisku vai strukturētu automātisko apmaiņu, nosūta 1. pantā minēto informāciju jebkuras citas attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei šādos gadījumos:

1) ja galamērķa dalībvalstī paredzētā nodokļa uzlikšana un pārbaudes sistēmas efektivitāte ir noteikti atkarīga no izcelsmes dalībvalsts sniegtās informācijas;

2) ja dalībvalstij ir pamats uzskatīt, ka citā dalībvalstī ir notikusi vai, iespējams, ir notikusi tiesību aktu neievērošana PVN jomā;

3) ja citā dalībvalstī pastāv nodokļa zaudējumu risks.

▼B

18. pants

Saskaņā ar 44. panta 2. punktā noteikto procedūru nosaka:

1) precīzas apmaināmās informācijas kategorijas;

2) apmaiņas biežumu;

3) praktiskus pasākumus par informācijas apmaiņu.

Katra dalībvalsts nosaka, vai tā piedalīsies apmaiņā ar konkrētas kategorijas informāciju, kā arī to, vai tā apmaiņu veiks automātiskā vai strukturēti automātiskā veidā.

19. pants

Jebkurā gadījumā dalībvalstu kompetentās iestādes var ar spontānu apmaiņu cita citai nosūtīt jebkādu 1. pantā minēto informāciju, kas tām ir zināma.

20. pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos administratīvos un organizatoriskos pasākumus, lai sekmētu šajā nodaļā noteikto apmaiņu.

21. pants

Dalībvalstij nolūkā īstenot šīs nodaļas noteikumus nevar uzlikt par pienākumu ar PVN apliekamajām personām uzlikt jaunas saistības, lai ievāktu informāciju, un uzņemties nesamērīgu administratīvo slogu.

V NODAĻA

INFORMĀCIJAS APMAIŅA UN GLABĀŠANA SAISTĪBĀ AR DARĪJUMIEM KOPIENAS IEKŠIENĒ

22. pants

1. Katra dalībvalsts uztur elektronisku datu bāzi, kurā tā glabā un apstrādā informāciju, ko tā ievāc saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 22. panta 6. punkta b) apakšpunktu versijā, kas sniegta 28.h pantā.

Lai šo informāciju varētu izmantot šajā regulā noteiktajās procedūrās, informāciju glabā vismaz piecus gadus pēc tā kalendārā gada beigām, kurā bija jāsniedz piekļuve informācijai.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka to datu bāzes ir atjauninātas, pilnīgas un precīzas.

Saskaņā ar 44. panta 2. punktā paredzēto procedūru nosaka kritērijus, lai secinātu, kuras izmaiņas nav atbilstošas, būtiskas vai lietderīgas un kuras tādēļ nav jāveic.

23. pants

Pamatojoties uz saskaņā ar 22. pantu uzglabātiem datiem, cita dalībvalsts automātiski un nekavējoties paziņo dalībvalsts kompetentajai iestādei šādu informāciju, kurai iestādei var arī būt tieša piekļuve:

1) PVN reģistrācijas numurus, ko ir izdevusi informācijas saņēmēja dalībvalsts;

2) visu to preču piegāžu kopējo vērtību, ko visi uzņēmēji, kuri informācijas sniedzējās dalībvalstīs ir identificēti attiecībā uz PVN,

▼B

Kopienas iekšienē ir piegādājuši personām, kam ir PVN reģistrācijas numurs.

Šā panta 2. punktā minētās vērtības izsaka tās dalībvalsts valūtā, kura sniedz informāciju, un tā atteicas uz kalendārā gada ceturkšņiem.

24. pants

Pamatojoties uz datiem, kas uzglabāti saskaņā ar 22. pantu, un vienīgi nolūkā novērst tiesību aktu PVN jomā pārkāpšanu, ja dalībvalsts kompetentā iestāde uzskata to par vajadzīgu, lai kontrolētu preču iegādi Kopienas iekšienē, dalībvalsts tieši un bez kavēšanās iegūst šādu informāciju vai arī tai elektroniski ir tieša piekļuve šādai informācijai:

1) to personu PVN reģistrācijas numuriem, kas veikušas 23. panta 2. punktā minētās piegādes, un

2) kopējai šādu piegāžu vērtībai, kas veiktas no katras šādas personas katrai personai, kurai ir 23. panta 1. punktā minētais PVN reģistrācijas numurs.

Šā panta 2. punktā minēto vērtību izsaka tās dalībvalsts valūtā, kura sniedz informāciju, un tā atteicas uz kalendārā gada ceturkšņiem.

25. pants

1. Ja dalībvalsts kompetentās iestādes pienākums ir nodrošināt piekļuvi informācijai saskaņā ar 23. un 24. pantu, tā to dara pēc iespējas ātrāk un ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc tā kalendārā gada ceturkšņa beigām, uz kuru informācija attiecas.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja informāciju pievieno datu bāzei 22. pantā noteiktajos apstākļos, piekļuvi šādai informācijai sniedz pēc iespējas ātrāk un ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc tā kalendārā gada ceturkšņa beigām, kurā to ievāca.

3. Nosacījumus, saskaņā ar kuriem var nodrošināt piekļuvi labotajai informācijai, nosaka saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto procedūru.

26. pants

Ja, piemērojot 22. līdz 25. pantu, dalībvalstu kompetentās iestādes glabā informāciju elektroniskās datu bāzēs un veic šādas informācijas elektronisku apmaiņu, tās veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību 41. pantam.

27. pants

1. Katra dalībvalsts uztur elektronisku datu bāzi, kurā ir to personu reģistrs, kam tajā dalībvalstī ir izdoti PVN reģistrācijas numuri.

2. Dalībvalsts kompetentā iestāde no datiem, kas uzglabāti saskaņā ar 22. pantu, var jebkurā laikā tieši iegūt vai tai var darīt zināmu apstiprinājumu tam PVN reģistrācijas numuram, ar kuru kāda persona veikusi vai saņēmusi preču vai pakalpojumu piegādi Kopienas iekšienē.

Pieprasījuma saņēmēja iestāde pēc īpaša pieprasījuma arī paziņo izdošanas datumu un attiecīgajā gadījumā PVN reģistrācijas numura derīguma termiņu.

3. Kompetentā iestāde pēc pieprasījuma nekavējoties paziņo arī tās personas vārdu un adresi, kam numurs ir izdots, ja vien pieprasījuma iesniedzēja iestāde šādu informāciju neglabā ar nolūku to iespējams izmantot kādreiz nākotnē.

▼B

4. Katras dalībvalsts kompetentās iestādes nodrošina, lai Kopienas iekšējā preču piegādē vai pakalpojumu sniegšanā iesaistītām personām un uz Direktīvas 2002/38/EK 4. pantā noteikto laika posmu personām, kas sniedz pakalpojumus, kuri minēti Direktīvas 77/388/EEK 9. panta 2. punkta e) apakšpunkta pēdējā ievilkumā, ir atļauts iegūt jebkuras konkrētas personas PVN reģistrācijas numura derīguma apstiprinājumu.

Par Direktīvas 2002/38/EK 4. pantā noteikto laika posmu dalībvalstis jo īpaši sniedz šādu apstiprinājumu elektroniski saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto procedūru.

5. Ja, piemērojot 1. līdz 4. punktu, dalībvalstu kompetentās iestādes uzglabā informāciju elektroniskās datu bāzēs un veic šādas informācijas elektronisku apmaiņu, tās veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību 41. pantam.

VI NODAĻA

NOTEIKUMI PAR DIREKTĪVAS 77/388/EEK 26. C PANTĀ MINĒTO ĪPAŠO REŽĪMU

28. pants

Turpmāk izklāstītie noteikumi attiecas uz īpašo režīmu, kas noteikts Direktīvas 77/388/EEK 26.c pantā. Minētā panta A punkta definīcijas attiecas arī uz šo nodaļu.

29. pants

1. Informācija identifikācijas dalībvalstij no nereģistrētās ar nodokli apliekamās personas par to, kad sākas šās personas darbības, kas izklāstītas Direktīvas 77/388/EEK 26.c panta B punkta 2. apakšpunkta otrajā daļā, jāiesniedz elektroniskā veidā. Tehniskos datus, ieskaitot kopējo elektronisko ziņojumu, nosaka saskaņā ar 44. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

2. Identifikācijas dalībvalsts šo informāciju elektroniski nosūta pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm 10 dienās no tā mēneša beigām, kurā saņemta informācija no nereģistrētās ar nodokli apliekamās personas. Tādā pašā veidā pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes informē par piešķirto reģistrācijas numuru. Tehniskos datus, ieskaitot kopējo elektronisko ziņojumu, ar kuru jānosūta šī informācija, nosaka saskaņā ar 44. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

3. Identifikācijas dalībvalsts nekavējoties elektroniski informē pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes, ja kādu nereģistrētu ar nodokli apliekamo personu izslēdz no identifikācijas reģistra.

30. pants

Nodokļu deklarācija ar datiem, kas izklāstīti Direktīvas 77/388/EEK 26. c panta B punkta 5. apakšpunkta otrajā daļā, jāiesniedz elektroniskā veidā. Tehniskos datus, ieskaitot kopējo elektronisko ziņojumu, nosaka saskaņā ar 44. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

Identifikācijas dalībvalsts šo informāciju elektroniski nosūta attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei ne vēlāk kā 10 dienas pēc tā mēneša beigām, kad saņemta nodokļu deklarācija. Dalībvalstis, kuras pieprasījušas nodokļu deklarāciju, kas jāaizpilda valsts valūtā, kura nav eiro, pārvērš summas eiro pēc valūtas kursa, kas ir spēkā pārskata perioda pēdējā dienā. Maiņu izdara pēc valūtas kursiem, kurus tajā dienā publicējusi Eiropas Centrālā banka, vai, ja attiecīgajā dienā nav šādas publikācijas, tad nākamajā publikācijas dienā. Tehniskos datus šādas informācija nosūtīšanai nosaka saskaņā ar 44. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

▼B

Identifikācijas dalībvalsts elektroniski nosūta patēriņa dalībvalstij informāciju, kas vajadzīga, lai saistītu katru maksājumu ar attiecīgo ceturkšņa nodokļu deklarāciju.

31. pants

Šīs regulas 22. panta noteikumi attiecas arī uz informāciju, kuru identifikācijas dalībvalsts apkopo saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 26. c panta B punkta 2. un 5. apakšpunktu.

32. pants

Identifikācijas dalībvalsts nodrošina, ka nereģistrētās ar nodokli apliekamās personas samaksāto summu ieskaita bankas eiro kontā, ko noteikusi patēriņa dalībvalsts, kurai maksājums jāsaņem. Dalībvalstis, kas ir pieprasījušas maksājumus valsts valūtā, kura nav eiro, konvertē summas eiro pēc valūtas kursa, kas ir spēkā pārskata perioda pēdējā dienā. Maiņu izdara pēc valūtas kursiem, kurus tajā dienā publicējusi Eiropas Centrālā banka, vai, ja attiecīgajā dienā nav šādas publikācijas, tad nākamajā publikācijas dienā. Pārskaitījumu veic ne vēlāk kā 10 dienas pēc tā mēneša beigām, kurā saņemts maksājums.

Ja nereģistrētā ar nodokli apliekamā persona nesamaksā maksājamo nodokli pilnīgi, identifikācijas dalībvalsts nodrošina, ka maksājumu pārskaita patēriņa dalībvalstīm proporcionāli nodoklim, kas saņemams katrā dalībvalstī. Identifikācijas dalībvalsts elektroniski par to informē patēriņa dalībvalstu kompetentās iestādes.

33. pants

Dalībvalstis elektroniski dara zināmus pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm attiecīgos banku kontu numurus maksājumu saņemšanai saskaņā ar 32. pantu.

Dalībvalstis nekavējoties elektroniski paziņo pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai par nodokļa standarta likmes izmaiņām.

34. pants

Šīs regulas 28. līdz 33. pants attiecas uz laika posmu, kas noteikts Direktīvas 2002/38/EK 4. pantā.

VII NODAĻA

ATTIECĪBAS AR KOMISIJU

35. pants

1. Dalībvalstis un Komisija pārbauda un izvērtē to, kā šajā regulā noteiktie administratīvie pasākumi darbojas. Komisija apkopo dalībvalstu pieredzi, lai uzlabotu šo pasākumu darbību.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai jebkuru pieejamu informāciju, kas attiecas uz šīs regulas piemērošanu.

3. To statistikas datu sarakstu, kuri vajadzīgi šīs regulas izvērtēšanai, nosaka saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto procedūru. Dalībvalstis šos datus paziņo Komisijai, ja vien tie ir pieejami un ja to paziņošana nerada iespējami nesamērīgus administratīvus slogus.

4. Lai novērtētu šīs administratīvās sistēmas efektivitāti, apkarojot nodokļu nemaksāšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, dalībvalstis var Komisijai paziņot jebkādu citu 1. pantā minētu informāciju.

▼B

5. Komisija nosūta 2., 3. un 4. punktā minēto informāciju citām attiecīgajām dalībvalstīm.

VIII NODAĻA

ATTIECĪBAS AR TREŠĀM VALSTĪM

36. pants

1. Kad dalībvalsts kompetentā iestāde saņem informāciju no trešās valsts, šī iestāde var nodot informāciju to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras tā varētu interesēt, un jebkura gadījumā visiem, kas to pieprasa, ciktāl to atļauj palīdzības pasākumi ar šo konkrēto trešo valsti.

2. Ja attiecīgā trešā valsts apņēmusies sniegt palīdzību, kas vajadzīga, lai savāktu pierādījumus par to darījumu nelikumību, kuri iespējams ir pretrunā ar tiesību aktiem PVN jomā, saskaņā ar šo regulu iegūto informāciju var paziņot šai trešai valstij ar to kompetento iestāžu piekrišanu, kas šo informāciju ir piegādājušas, un saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem, kuri attiecas uz personas datu paziņošanu trešām valstīm.

IX NODAĻA

NOSACĪJUMI PAR INFORMĀCIJAS APMAIŅU

37. pants

Informāciju, kas paziņota atbilstoši šai regulai, cik vien iespējams, sniedz elektroniski, ievērojot pasākumus, kurus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto procedūru.

38. pants

Palīdzības pieprasījumi, ieskaitot paziņošanas pieprasījumus, un pievienotie dokumenti var būt jebkurā valodā, par kuru pieprasījuma iesniedzēja iestāde un pieprasījuma saņēmēja iestāde ir vienojušās. Minētajiem pieprasījumiem tulkojumu tās dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā atrodas pieprasījuma saņēmēja iestāde, pievieno tikai īpašos gadījumos, kad pieprasījuma saņēmēja iestāde norāda iemeslu, kāpēc šāds tulkojums vajadzīgs.

39. pants

Komisija un dalībvalstis nodrošina, ka šādas esošas vai jaunas sakaru un informācijas apmaiņas sistēmas, kas vajadzīgas 29. un 30. pantā aprakstītajai informācijas apmaiņai, darbojas Direktīvas 2002/38/EK 4. pantā noteiktajā laika posmā. Komisija ir atbildīga par tāda kopēja sakaru tīkla/kopējas sistēmas saskarnes (CCN/CSI) izstrādi, kāda vajadzīga šīs informācijas apmaiņai dalībvalstu starpā. Dalībvalstis ir atbildīgas par tādu savu sistēmu izstrādi, kādas vajadzīgas šīs informācijas apmaiņai, izmantojot CCN/CSI.

Dalībvalstis atsakās no visām prasībām atmaksāt izdevumus, kas radušies, piemērojot šo regulu, izņemot tādus izdevumus, kuri attiecīgajā gadījumā saistīti ar ekspertiem samaksāto atlīdzību.

40. pants

1. Vienas dalībvalsts pieprasījuma saņēmēja iestāde sniedz citas dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējai iestādei 1. pantā minēto informāciju, ja:

▼B

a) pieprasījuma iesniedzējas iestādes informācijas pieprasījumi konkrētā laika posmā pieprasījuma saņēmējai iestādei nerada nesamērīgu administratīvu slogu;

b) pieprasījuma iesniedzēja iestāde pilnībā izmantojusi parastos informācijas avotus, kurus tā būtu izmantojusi, lai iegūtu pieprasīto informāciju, neapdraudot vēlamā rezultāta sasniegšanu.

2. Šī regula neuzliek par pienākumu veikt pārbaudes vai sniegt informāciju, ja tās dalībvalsts tiesību akti vai administratīvā prakse, kurai informācija būtu jāsniedz, neatļauj dalībvalstij šādas pārbaudes veikt vai arī neatļauj vākt vai izmantot informāciju saviem nolūkiem.

3. Dalībvalsts kompetentā iestāde var atteikties sniegt informāciju, ja attiecīgā dalībvalsts juridisku iemeslu dēļ nespēj sniegt līdzīgu informāciju. Komisiju informē par pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts sniegtā atteikuma iemesliem.

4. Var atteikties sniegt informāciju, ja tas var izraisīt komercnoslēpuma, rūpnieciska vai dienesta noslēpuma vai komercprocesa atklāšanu, vai ja informācijas atklāšana varētu būt pretrunā ar valsts politiku.

5. Pieprasījuma saņēmēja iestāde informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par palīdzības atteikuma iemesliem.

6. Obligāto robežlielumu, kas ļauj iesniegt palīdzības pieprasījumu, var pieņemt saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto procedūru.

41. pants

1. Uz informāciju, kas paziņota jebkādā veidā saskaņā ar šo regulu, attiecas konfidencialitātes saistību ievērošanas pienākums, un to aizsargā tāpat kā līdzīgu informāciju gan saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kas to saņēmusi, gan saskaņā ar atbilstīgajiem noteikumiem, kurus piemēro Kopienas iestādēm.

Šādu informāciju var izmantot, lai izveidotu aprēķina bāzi vai lai ievāktu vai administratīvi kontrolētu nodokli nolūkā izveidot aprēķina bāzi.

Informāciju var arī izmantot citu tādu maksājumu, nodevu un nodokļu aprēķināšanai, uz kuriem attiecas 2. pants Padomes 1976. gada 15. marta Direktīvā 76/308/EEK par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā attiecībā uz noteiktiem maksājumiem, nodevām, nodokļiem un citiem pasākumiem ([1]).

Bez tam to var izmantot saistībā ar tiesvedību, kas var ietvert sodus, kuri uzlikti nodokļu tiesību aktu pārkāpumu rezultātā, neskarot vispārējus noteikumus un tiesību normas, kas reglamentē atbildētāju un liecinieku tiesības šādos tiesas procesos.

2. Noteiktā kārtībā Eiropas Komisijas akreditācijas iestādes akreditētas personas šai informācijai drīkst piekļūt tikai tad, ja tas ir vajadzīgs CCN/CSI tīkla apkopei, uzturēšanai un pilnveidošanai.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kas sniedz informāciju, atļauj to izmantot citiem mērķiem pieprasījuma iesniedzējas iestādes dalībvalstī, ja saskaņā ar pieprasījuma saņēmējas iestādes dalībvalsts tiesību aktiem informāciju var izmantot līdzīgiem mērķiem.

4. Ja pieprasījuma iesniedzēja iestāde uzskata, ka informācija, ko tā saņēmusi no pieprasījuma saņēmējas iestādes, varētu būt noderīga trešās dalībvalsts kompetentajai iestādei, tā var minētajai kompetentajai iestādei šo informāciju nosūtīt. Tā par to iepriekš informē pieprasījuma saņēmēju iestādi. Pieprasījuma saņēmēja iestāde var prasīt, lai informāciju trešai personai nosūtītu ar tās iepriekšēju piekrišanu.

([1]) OV L 73, 19.3.1976., 18. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2001/44/EK (OV L 175, 28.6.2001., 17. lpp.).

▼B

5. Lai pareizi piemērotu šo regulu, dalībvalstis ierobežo Direktīvas 95/46/EK 10. pantā, 11. panta 1. punktā, 12. un 21. pantā noteiktos pienākumus un tiesības, ciktāl tas vajadzīgs, lai aizsargātu minētās direktīvas 13. panta e) punktā noteiktās intereses.

42. pants

Ziņojumus, pārskatus un jebkādus citus dokumentus vai to apstiprinātus norakstus un izrakstus no tiem, ko pieprasījuma saņēmējas iestādes darbinieki ieguvuši un nosūtījuši pieprasījuma iesniedzējai iestādei, sniedzot šajā regulā noteikto palīdzību, pieprasījuma iesniedzējas iestādes dalībvalsts kompetentās iestādes var izmanto kā pierādījumu ar tādiem pašiem noteikumiem kā attiecīgās valsts citas iestādes sniegtos dokumentus.

43. pants

1. Lai šo regulu piemērotu, dalībvalstis veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai:

a) nodrošinātu 3. pantā minēto kompetento iestāžu sekmīgu iekšējo koordināciju;

b) izveidotu tiešu sadarbību starp iestādēm, kas ir pilnvarotas šādas koordinācijas veikšanai;

c) nodrošinātu šajā regulā noteikto informācijas apmaiņas pasākumu nevainojamu darbību.

2. Komisija, cik vien ātri iespējams, katrai dalībvalstij dara zināmu visu informāciju, ko tā saņem un ko tā spēj sniegt.

X NODAĻA

VISPĀRĪGI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

44. pants

1. Komisijai palīdz Administratīvās sadarbības pastāvīgā komiteja (še turpmāk "Komiteja").

2. Ja ir norāde uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

45. pants

1. Reizi trijos gados pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas piemērošanu.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī regula.

46. pants

1. Šīs regulas noteikumi neskar jebkādu plašāku saistību izpildi saistībā ar savstarpējo palīdzību, kuras izriet no citiem tiesību aktiem, ieskaitot divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus.

▼B

2. Ja dalībvalstis noslēdz daudzpusējas vienošanās par jautājumiem, uz kuriem attiecas šī regula, citā nolūkā nekā izskatīt atsevišķus gadījumus, tās nekavējoties informē Komisiju. Komisija savukārt informē pārējās dalībvalstis.

47. pants

Ar šo atceļ Regulu (EEK) Nr. 218/92.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

48. pants

Šī regula stājas spēkā 2004. gada 1. janvārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.